

Издаван суботом Цијена: За ЦРНУ ГОЛУ и АУСТРИЈУ УГАРИЈУ на годину 5 ф. на четри године 1 ф. и 30 мичаба. За ИМЕНУ и ХЕРЦЕГОВИНУ и све остале области у ЦРНОЈ ГОРИ и АБУРНИИ на годину 30 ф. на годину 10 ф. на четри године 5 ф. на годину.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

Протисак наша се у издавању писаним новинама одликује и у Црној Гори, а ишло је и издати у Црној Гори и у Котору. Доста наша се у издавању. Издавање се не престаје. За издавање наша се, по претплати која се узима и пошто, у почетку од рада на први пут, а да овај дана пут не б постоји. За издавање наша се и да узме пријатељу наша се.

СЕДМИЧНИ ПРЕГЛЕД.

ЦЕТИЊЕ. 12 марта.

Прошле седмице по званичним извештајима доста говорило о томе, како руски ескадр, која има поћи пут Америке, да присуствује свечаностима поводом свјец е изложбе у Чикагу, набо сврхата у Француску, чему су се поред неки француски званици.

Обзиром на данашње унутрашње стање у Француској, и обзиром на преговоре, који се воде између Берлина и Петрограда о немачко руском трговинском уговору, ова се вијест могла тумачити врло неопходно по руско-француске одношаје; и да то петроградско „Н. Време“ пише: „Одјина се говори, да ће руска флота повратити, посјету француској. Ту појету очекују, наравно, сви, који се радују кријанијем пријатељским свезама, које су се утврдиле између Русије и Француске. Ето да што ми сматрамо нуднијем, да преговоримо коју ријеч, која би могла разјаснити како треба бити о предстојећој посјети руске ескадре Шербурга или које друге француске луке. По народби нашег вишег поморског начелства, на пут у Америку припремају се кретарице првога ранга „Дмитриј Донски“, „Рида“, „Памјат Азова“ и „Адмирал Никитин“, и осталица „Император Никола“, под командом прве флотске дивизије вице-адмирала Камилкова. Од ових бродова кретарице „Дмитриј Донски“ и „Рида“ налазе се у средњем мору, а остали напуштају у Кроиштату, и ивица приправност да пређу атлантски океан својом је не једнака. Силом климатских услова ивица војена лука биће изложена још најмање два мјесеца, и на то се до тада не може мислити о састављању цијеле ескадре, која има кренути пут Америке, и о оној посјети у коју француску луку овога пролаћа. Кретарице, што су у средњем мору, могу одма кренути; али остали бродови не прије маја, ако буду до тада готови, што је врло сумњиво, ако се узму обзир радије предузете на „Ад-

миралу Азимову“ и „Памјат Азова“. По седмичним приликама овице, наши бродови, што имају учествовати у американским свечаностима, поћа у Пујери по могућности, раздјелени, а не заједно. Овај флот, који се по може уволити, може служити као доказ, да се прије времена почето говорити о посјети руске ескадре у Француској. Разумије се и по себи, да се француски бродови на путу из Кроиштата у Америку сврхата ће свратити у коју француску луку, да доуно своје сахране угља и јестива, али то сврхање не може бити узлогу испраћана посјете руско француској флоти. Та посјета мора бити прије свега учињена од потпуне оскадре. Ето зашто су наши морари увјерени, као што смо и ми увјерени, да та посјета, толико жућена, не може бити прије повратка наше ескадре из Америке, коцем лета. Иначе не може бити“.

Тако је ова најава дукторитативног руског листа занушила уста свијема непријатељима руско француског пријатељства.

У Србији су обављени избори за народну скупштину, која се има саставити о Влаговјести; но се још по биоградским званицима не може тачно знати прави резултат избора; а по свој прилици неће се ни знати прије него се саставе скупштина. Какав год она био тај резултат, жељети је, да се партијско страсти послије довршенијех избора стишају, на примјеру оставијех народа, који се уставом користују.

ПРЕГЛЕД ЛИСТОВА.

Петроградско Н. Време одговара аустријско-угарској штампи односно руској наво о наумањој промјени бугарског устава:

У Бечу и Пешти треба да знаду потпуно, као и под нас у Петрограду, да је саопштење „Правителственог Вјесника“ било одређено, да се према дипломатским путем својима државама, које су потписале берлински трактат, форма тачно израде позната је. Саопштење се опроводи поједним нотама, у којима се налаже

кобне прилике и неприлике, из прошлости давније на' ближе, нижу се дугијем низом крилатијех прича, да покажу и докажу народу и свијету, који је раднија и хвала и корби, и боли и тузи, и радости и пази, и жељи и воли најбољег Србина, Краља-Цесарика.

Диван је много пољак, диван је почетак и дочетак великојосни, пуној шаролима, мирисава цицјећа, пуној бујних и богатих слана, на је по рјетко мука разданија, то је муном громонита збора из пезућа брже, било просјекно, надичемо облике трећак: пјесника или посветрима вила, два тобоже бића у једној свијетлој души. — Поједине сланке, споредјати, преносе нам ум и срце орловим крилом у Вранково Коло на нас у пем опчињају и дуљкају „изловито, изловито, изловито, изловито, опћено, значено“

Све до коцка тако раздратаним, очараним одјекује нам, у груди узбибаној. Коло Вранково, и срцем по трептава, и душом се раздјеже, вишњег Бога пуном, неопшеним топлота, мило, свечано задовоље.

Ево овако се је мене дојмила пјесма, издајем ти ијеру, — и да је кад, све бих те водио од мјеста до мјеста

побуду тог предавања. Ушљед овог сванхова погледа Русија на тог ствари у Бугарској, нама се чини, да је такојачени неистобјена „најјона мисли“.

Дада је питање, како утисак може учинити у Бугарској ирван учиници нашим владом. О томе ми нећемо да мислимо, али мислимо, да ће у сваком случају чланови великог сабрања, који је сазвао у Триову 30 априла, приступити своје за даву, знајући да наумањена ивица устава бугарског има да се обави у Бугарској — ми то не можемо ни замислити; и на како да је велико руско мирољубље, него како по очовица, да државот Стамбула неће ни мијети најјосија бугарско питање у облику, који тешко да може нестати и сама Аустро-Угарска. Историјско држење се берлинског трактата, у отпоси свигау самој самој поштеној, Русија ће у ирван бити да наумене друге државима, потписанима овог трактата, да су душо и оне да сазнаје великом пријару. У случају, да неспуне ту дужност, она ће бити дужна, да изјави, да је берлински уговор престао постојати са својима својими члановима, што су огрнатицавали слободу нашег државиња. Пошљедине тачно најаве могу бити врло побдице прије свега за Аустро-Угарску, која ирваремано влада Пешком и Херцеговином игладувало само силом берлинског уговора.

Наумањено у Триову ново нарушење берлинског уговора неће ни у каквом случају бити без пошљедина. Оно ће принудити Русију, да сасијем промијени своје одношаје према бугарском питању, који ће тијем ступити у сасијем нову олаву. У Бечу ће добро учинити, ако о томе промисле, прије него се сарне дјела, која ће Русију принудити, да енергични узме у наштату интересе православне цркви у Бугарској.

ЗНАМЕНИТА КУЛТУРНА СЛАВА.

Под овим и насловом доноси епистолски „Народ“ шљедњи чланак:

дешотиа и красотиа, да се самном наужијеш извор јураде, „иша небоскога“.

Не сматрај ми неко особујичности ирјечја ирногорског, већ од прије лица мога, нити оно неколико ријечи старијета или родбинскога кова, а подоста сам приближно слана и кићенијех реченица, поспе народних, што пристају те како и на ивицу страну амо. Једино се не бих усудио ирричати суда, дади ми онако нељубне мисли и чуства, сватко пристаје, на боље достаје. Личици осмерни, којим се да што вида пјесничкога а ма ишлито поиграва.

Веде је извесит осјећај пјеснички на браћу Хрвате, који га толико поштују и цицјеће, а није ни чула, кад је у њега иространо славенско срце, што бије живо и гласно да мали и велики род и да сво човјечастиво.

Читао сам у 9 бр. Вијесна духовити суд дри Милевоја Шреца о најновијем пјесмотвору свијетлог Господара (епика Милевоју!), а у Стражилову достојну оцајену проф. Јована Грчића, који потане огледа тачкоте пјесничкога умла, на би свако елопо оиће и сам потписало.

Слава Краљу-Цесарнику, до вијека му слава!

Србин из Аино.

Ова годишња извештаје се управо четри стотине година, што је у старославном приногорском граду Ободу доштаном ивица „Осмогласника“ (Остојих) по извештају Господара Бура Црногорца, коме ивица славних словенских амостола. Писмо ове важење ивица врло је блиско македонској писма сугармоних словенских русојаса, те је један од најважнијих културних споменика нашег народа и најјосија Славистика.

Ова ивица ивица Црногорца, да је већ да пријатељ Господара Бура Црногорца сивица великога ума Гутамбергског допри до наших крајева на југу. Славни Гутамберг одрво је штампу год 1443, то је год 1457 прикшави у Гам, у Француску год 1470, у Иагленшу 1474, а у Беч 1482. У славном пошесом приногорском граду Кракову да ирарелана великога пошеског влада Крамира доштаном су годише 1491 четри ивица са славенским писменима у издању Штајголта Фјола: „Осмогласника“, „Насловца“ са дешотисима од г. 1491 и дивје Триоде: „постна“, „свијетна“ која су се очувале до нас без дешотиса.

По том дивје било би те ивица старије од Ободског издања „Осмогласника“, која је доштаном тог година 1493. Али учени Штаварни одави је јур ирарелана, да су елова, којима је штампани ободски „Остојих“ већ била ирше употребења, ивица извештају нево пошесте чињенице, да би та тесвара била набадења мали год г. 1493, већ да ју је морао господар Иван Црној Гори најважнији јон г. 1483, кад је био у Италији, на и зато што је штампарија по свој прилици ирше ирарелана и друге важије ирроне ивица, а теи овда штампала ивица важи Остојих.

По том би ирва штампарија славенским словима била на у Кракову већ у Ободу, у стародавном Зети, а у данашњој Црној Гори. Приа даде ивица ирарелани писменима, том свијетом свих словенских народа, била је штампана у својој иршој Црној Гори, у срцу нашег једнојирног народа, у срцу ове славне државице, која је и у најтожијим данима ирше пролашоти знала очувати високо барјак слободе и независности, као да га је чувала нашег ишлацином и мамученом народу иво мали авијота да биде и сротније даде. И како је сјај ирарелани самостојности и слободе Црној Гори, ирарелана ирше ирше тужија срца нашег хрватског и српског илемана ерва вјероме, тако је и овај велики подвиг годише 1893 био од прешоног утцаја на цијели наш народ и сав Славистика.

Писмо ирарелано, овај културни доказ ирарелани и културног јединства савх Славена ир пролашоти ивица, ирше је штампаном ивица ступило у шавоту културног

Књижевна оцјена.

Из „Стражилова“. Пјесник и Вила. Од Николе И. Цетиње, државна штампарија 1892. Вел. осмива. Стр. 205.

Одјина се иговарало — ја сам још дотле разабрало — како иштешки Господар Црној Горе довршује пош спов. А срадошћу је оваки пријатељ српскога пошпштва из 49 броја „Гл. Црногорца“ разумно, да најновије дело Петрова Височанства излази из иштане. 50 пак број истога листа, доио је глас, да је епем не само готов него и да се, одобреном високога аутора, разишле на дар многим нашим заслужним и пошатим умним трудбеницима, библијотекани ученици и књижевници вода, јачким дружинанима и књижевним листовима, но и да је — с дозволом узоритог иштеника — прочитан на свечаном вечеру Цетињене читаонице у очи Никола дие и да је учинио најбољи утисак.

И „Стражилову“ је стигао тај мали дар те дати, да га прикаже оној огромној већини својих читалаца, који ни по иштешкој поште не могу успети да украсе своје књижевне најновијим делом Краља Николе. На жалост

ЛИСТАК „ГЛАСА ЦРНОГОРЦА.“

О „ПЈЕСНИКУ И ВИЛА“.

(Наставак)

К доспешенијем одливима у прошлим броју ово нам стижо и овај из Давко:

16.

„Пјесник и Вила“ ојајна је квалитица, заносна ишотеоза Српству, никла из жарка срца, разжарена најчистијом дубави за растргани народ, проврнула на јасне, полетне душе, овајене ишени дахом дјалкозорна иршнућа. —

Под удивителним геслом „У сави је епем“, удивителни Господар каменитих ил' поноснијех брда, читулом чемерних дана и пријех зала, што му свето Српство задовоље — ишамене ријечи у душу реже, у душу жеже народу свему и свом: нека се већ једном ишавше јачом спознајом и свијешћу том, е је сав напредак и јединство, и сила и слава његова само овда на догледу и на дохмату, сложила ли се срца ир-јунака уједине у ишени једној, у кунају једном, у абору и твору једном, једином..... Свијетле или ирше, срећне или

чуваo и тиширио. Отуда и потиче највише ако су говеда рђаво буда и ако имају својства, алог којих додељују овоме гавда.

б) што се тиче права, оно се имају тако одијати, да буду код дејелки мирно да нити буду нити могама бију, нарочито ако их при дојемо или онај који тај по- сеао ризумије. Код не краку за пријемо до- јења бије или гуна онда се она боја доја- ма, супротно мислени, на отула настаје ма- љав у мислени. Да се младе јунице припре- ве на мужеве, морају се често гавдати по- личиоу и смиња да се тако изује на тај начин и да их то не голада. Може се покупати да их којом сваким дан тобож музо, али још на мислени немају.

в) Говедима не смие се давати суви- шно течна и овна храна, нити је смие од- вишно бити; али треба, да буде храна здра- ва и чиста, јер ако је поварена, нечиста или ако гавдари, онда стана јоде ту хра- ну црно воде само да гавд утисна. Гово да која су у ранјој младости добивала су- више течну и овну храну, заостају у је- шинству после, када им се нешто дошаја храна даје. С тога треба врло пазити на то, да млада говеда једу сваку чисту и неопаварену храну, на ако треба, она се да то млади гавду приуше.

г) Не смие дати до тога, да говеда ричу за храну и да су немарна у стајама, на да се тамо или прику. Ако се говеда увијек у исто пријеме храну и поје, веће до тако што ни доји. Разлом начином мис- ју се тачно и дојати, а осам тога нева се не занемари ни то, да говеда у исто при- јеми чисте и стале милова роди. Ако се говеда храну и поје, некад раније некад доцније, али се не тачно доји и чисте, онда маје чудо, али су неспростано ђилно- сти и немарна. Млада говеда, која су се научила, да ричу и друго ризице траже, ноје се пазити до навике одуити.

д) Треба пазити, да говеда не преде- ве ограђени места за пашу, да се, даље не провлачи врло тиса и не сваку прво изотова. Та мина настаје отуда, да су млада говеда трјали на пашу, која није била довољно ограђена. То особито вреди за пределе, где нема одијених пашива- него свака на свом осамшину говеда наго.

е) Добро је, ако се приуче говеда, да поносе првијених уличис, али претар и мину на да их једвајут до назову, али их што тако на пашу, или на раду ладоса. У тој прилици несемију се млада говеда др- жати увијек у толико стајама, него се морају и на светлост прегрети, мавар бије баш здрав и алажи, стајама тога морају се, да млади, млади по млади ивмавати на свајем вавдуу, и на нештоде времена. Неваља млада говеда прво ноћ на поже на млади остати, два ноћи на постану тогаје.

ж) Код се једвајут говеда научно на пожеме под вавар ноћи, онда ми на јосемеме ноћи не смиемо сводити нападну јачи изравам, или свјетл. Некуки приврени- нице тиса, да особито млади за тогање постоји тим тирја и да рад способнији, чим су за доба овога гајема у јесени младише ноћивали. Али разумно се поара те паше тиса да добијају засебно здраве храну, јер и тој млади стоја могла би врло шикотити, да ради штедије довадно драле, заставе у израсту.

з) Ако су бивони за свом онама, уорак је тако, да најсео разуман одговори. — У пашу се мора одијат пријети свана неопослушност или дрљави пашива, а иначе треба о нама лијепо поштувати, да добију повјерење у чојсја. Тако ће и доцније

шта од врлина", оног "доскоца пола- чине", оног "гавдеца од злочина" — "гордог Рима". Ни му прича даље, како се и "источно цвртно просу на комаде и државне" то како

"И орлова и арањки Устадоша на страни, Гаврабаше, разнесоко Великомом царовину" и како је том правником "ерскеи орд за себе

Добар дло урабио".

па како је после "Јупанин мукам одољив" и све тако редом,

"Давне млади муж вавтадо: Жуван Јоан од жувана..."

од чијег је колена пришлово седам кризана и два нара. Ту је несник прекида, млади је, да му маже,

Како бјоше ерски народ У то славно дано вавше...

и она му на то старина тако јаносиу славу, да је он мора прекинути :

"Нема, мило, вуку мени, Што не мидеж у те дано..."

На реторичко питање "Ар херои приносеши Паванима мавтају?" "Ар пред себом — а срти, и слава Сувирица пог пуштају?" одговара парово: према прирочити.

бити послушни. — У осталом препоручује се одредити рад, да се бивонима про- руже врлово рогова и да им се у ноо моту јави претени — бринице.

Јако се бивони на свои — припаод — употребљују, тако је много лание с њима неспростано. Врло је погрешно, ако се даје, да бивони нити не радо, или да су од дуди и стана по све одлучени. Умјерен посао не само да не шоуди бивонима, него их много чини живаљивији и добрим за слок и спречав, да првомјеро недабо.

Бивони, врло и волни, који су опре- дјелени за телече, морају се ноћ у добу од друге да треће јодано на рад свика- вати, али оно пољито и са штедином. Ако се тако не поступа, морају послале по- требну снагу. Као што кома, тако треба и говеда да рад пазити и пазљивати. Но није доста, да млада говеда имају само телгани, врлово гавду, треба их научити и то, да једнак врло држа и да окретати млади. По врх тога треба пазити, да је јарам за волне у добрим реду, да их неће нажудати, нити им бол проуаривовати, јер иначе неће радити ни под јармом, а ујајо- гувиће се. Јарам треба да је према тје- делном саставу говеда, иначе мора га изму- чити.

Као млади говечетом поступа по овим начелима, одговориће се подизави, а којим ће имати и посода и користа.

"Трп. Гавени".

Њивковност, умјетност и просјата.

(Пома на предплату књига.) Потреба чини "Србобрани" доноси овај пома на пред- плату шведскијех књига: I "Исторја српске цркви". Прии период: постанак и развитак српске цркви до XIII вијека. — II "Књига о степенима сродства".

Црну књигу: "Исторја српске цр- кве" починемо штампати по тиражеу и жељи невољно највише добрих људи, који врше дужност вероучицеда по разним средњим просјетом, живицима; а другу: "Књига о степенима сродства", усваод от- ворног конкурса на мету, која је отворно ери, архиепископски сабор, а по жељи мно- гих епископства, којима је позната наша књига: "Помиником о браћу".

Обје су књиге готове, а прву ћемо крчи који дан дати у штампу. А другу ћемо дати онда, кад добијемо толико пред- брижња, да можемо попуити троник ово издавања неге.

Објављујући ово путем јавности, по- лими смо пријатеље владковности — нарочито дубаву браћу свештенике, да би нас издавања браћена помага у издавању ге- репоменутит књига унисављом себе и дружи на предплату неша.

О владковности и приједности горњих књига, држице да је владковно мипред гово- рити.

Књига: "Исторја српске цркви" — при- ли дло — књигеко 10—12 штацима таблица; а "Књига о степенима сродства" 4—10 таблица са 3 таблица. — II једној а другој баће црквице по 2 аустро угарске круно или по 2 динара. — Ко поже новца за 10 комада добија обје у награду за труд.

Пошт. гт. предплатници могу се обра- тити преко свају окружних и мувањених прота и — кависених и канасторија, којима ће и кавица мипред пољити; а они ће моти вод себе задржати до пријема књига — само ће нас вавестити о броју унисених, како би се могла равнати при

на одлучном негацијом, по на посто- такво друго питање

"На сад зар би Да се доже На јаворе Задобито?"

у неспростано је с одговором те му оставља пријани места, које ће се по- купити,

Кад усаво ова рука, На кад ми се млади народ Од садвањат три мува!"

За тим малим тиресом млади маву, да настави "причу од старина" и она му онда, до Уронине смрти, биа пресиди- дана, а после са помешким прекида- ном, прича еке до Косовске погнбије. Особито је живим бојама насласила судбина Дечанскога, смрт Душана Савинога и нечери нева Давара у они понога Видова дис. Свеса завршује апострофом Црнога Ђорђа, Кисла Дави- ла и Владана Рада, које је "владовало, мавијело, онојито" и којима је "дух уадиго" — Косово.

У име ерске кависковности, којој је "Вренин и Виде" вавома драгоци др. Нека је хвала витешвом вавдару Црне Горе!

Јован Грчић.

* (Позив на доносити на доноситици ред- до, како су на јавној ваване, у Цр. Цр.)

штампарију. Гт. протојереји и други ску- пачи предбранима моту и не примати на пред нован; али ће нам они јавчати на наплату књига, мал ми исто на застав млади будемо послали. Моту господа ску- пачица списав унисених неопосредно слава и нама у Загребу (Адам — Kroation), а предплату прима а Српска штампарја у Загребу.

Уписе траје до 13 априла 1893 год. — Уписавају се сви редитори ерских књига да овај пома штампају.

У Загребу, 30 фебруара 1893 год. Епископ Минакоп.

(Нов лист.) Примали смо прии број "Домашег Блага", листа за ерски поро- дачу, што је поном издавати два пута мје- сечно у Биограду.

Садржина му је тако добра да га морио мајтонлаје препопуити мавијем читаоцима. Цијена је листу а еорвила на годину. Преплату се млади Кависарици Вавошица у Биограду.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ.

Четак а, 12 марта

(С Давра.) Невога Височанство Господар са Невоном Савјетлосту Кав- жевичем Мирком вавули су у појдељу пут Крушевца, где су остали два дана у Нишкој је пријати био г. Воја. Вожа Петровић. — У уторник је Не- воно Височанство Каваница Младена са Невоном Савјетлосту Каваницом Аном пошла на Ријеку, где су нести дан стигли о Крушевца П. В. Господар и П. С. Каванић Мирко. С Ријеке су се сјутридан они заједно повратили на Цетине.

— Сјутра се чека Невога Савјет- лост Престолонашедник Каван Давило на Цетине. Нишова Царина Височан- ства, Сестре и Цетони Каван Давила, задржали су Га вавше него ли је најје- равно остати у Ници, где се наваз у гости и Невога Савјетлост Каван- ница Олга Давилова. Престолонаш- ледник Давило долази преко Италије и Вавија, где га је прихватио јави параброд "Јарослав", Г. Војвода Вожа Петровић пошја је јучер у Котор у суорет вивоком путници.

— Велика Војвођинца Госпођа Стано Мирковица, која је била ободела, и ради које је долазио млади неколико дана на Котора Ц. К. војнички лекар Др Михаели, шоди се у стапу оејетног опоривања.

(Парастос.) У ериједу 10 тек. м. као на дан смрти гошоће Горде Пав- мена, јединице сестре Невога Висо- чанства Господара, био је парастос у катедралној цркви у 11 сати прије подне. Служио је Невога Високопрео- свештениство г. Митрополит Митрофан су биле: Невога Височанство Госпо- дар са Нишовијем Савјетлостима Кав- ницима Јеленом и Аном, државни великодокторници и чоновиниство.

(За предстојећу прославу.) Одбор за прославу четиритогодишнице обод- ске штампарије миво је у уторак че- тирту сједницу, пошто у појдељу че- тирседмички није могао због скуштина Друштва читаоцице, о којима је ријеч ниже. На овој сједници одборској ви- једало се, коме ће се послати "проглас" одбором, и у којој форми. Закључено је, да се пошеме савјема ерскијем листовима, главнијема словенскијем, и некијема странијема, који су пошпа- ти са својим симпатија према Словен- ству; даље словенскијем академијав, универзитетима, матицама, читаоцима по велијем паровима, јеначкијем, и другијем друштвено-просјетнијем ерскијем друштвама. — Господари се о кавица епоменцима, која би се имала о овој прослави штампати, али није било ништа одлучено, док се о томе владковно различе. — Са настојнијем задовољством констатирано је, да је гаво о овој прослави у цијелом наше- му народу прихватио најрадосније. На мите нећ доносимо прии симпатични одици на епископског "Српски"; а доно- савени листови "Правик" и "Млетана" одми су презентирали од ријечи до ријечи прии чланак о овој прослави. На Нишавим се на прии гаво брво-

јавом пријавио г. Никола Симић, да долази на прославу са својом позори- шном дружином.

(Из Читаоцице.) Услед захтјева пужниог броја чланова у појдељу је би- ла навапрелна друштвена скуштина, на којој је друштвена управа, услед невог унутринијег неспоразумицења са скуштинном, дала оставку, коју је скуштина и примила, и у исто до- ба одлучила, да се сјутридан свако- не ради вавора нове управе. — У по- седјелници се тако онет савлада скуш- тина и навабрала је нову управу, која је овако савтањена: г. Томаш Вуко- тић, преедјелица; г. П. Ровински пот- преедјелица; г. проф. Филип Комаченић секретар; г. Јован Петковић блавајник; г. С. Татар кависничар; чланог одбо- ра: г. г. проф. Вожа Павловић, Јован Шпер, Саво Радоновић и Л. Томановић.

(Трговачка фирма.) Хамор и Том- сон на Манчестра, послала је своје представнике, да покуша радити у Цр- ној Гори својом машинијатуром. С ци- мја је дошао и г. Цаме Голшер, кон- ово Холадеки на Мавти, брат вавшега консула у вавтоме граду.

(Из Подгорнице.) Смо примили до- пис о избору обаванског преедјелика на мјесто одетушавшег г. Марка Пеја- повича; али како нам се дописник није отворио, не можемо дописе штампати, иго само по нешто видимо, да је у прису- етву г. Воја. Павловица изабрат у нај- бољем реду за новог преедјелика оп- штинс г. Стеван Лукаченић.

(Саучешће у жалости.) Породиница Јевта Вулетича, једна од најстаријех четинскијех кућа, претријела је тешка губитак. Михаил Вулетич, младић у 27-ој години живота, више, добар и навабриж, промипуо је од сушнице усрпког највећој вави. Саучешће ни- јелог гриханства, као и савла бавијих, у овој жалости, било је тако велико, да вавелужује забавдежати га, као доказ лијесог пијетета у нашем народу и ау- бави, што у вавему ужива кућа Вуле- тича.

(Из престолничког живота.) Дово- симо ову карактеристичну пијемцу од Радоја Црногорца, у којој се огледа један неспити случај на нашем престо- личког живота :

"Што се доша' Црногорче, На Цетаве у 'во дано: Кад се оре, кад се саја У држави на сав стране?"

"Дошао сам Господару, Ради ствари неке сад, Због које ми млади обрад Међу браћом мојом пада!"

"Како јадан, што је било, То се тако убаједно, Да нијеси што рђаво Црногорче, учинио?"

"Насам Кавано, на дај Воже, Наго ми је вавла један, Да нијесам као јуниш Нити ваван, нити врједан!"

"А на славном Вуцјем-доду, Турчина сам један шаво, Увајато млади Кавано Као соко птица шаво."

"И својидић имам доста, Да ми ово повоједоче, На мо ваво дано, Кавано, Брамотити један поче!"

"Хајде доша Црногорче, Даво брежа, сви и при: А тави се млади раду Савтади млади Црној Гора!"

"Јер ја тебе добро вавдем, Још од боја Вуцјег-дола: А ријеч ружна не пријања За јунака и гошова."

"Сад вавало Црногорца, Кавано своме дуби руку, Савтајуки са свог срца Тешку ријеч, тешку муку!"

(Шешко Саванија Кошачић.) рожен 1808 год. а преставио се 21 фебр. 1893 г. Служио је као поручник Кавана Давила и П. В. Кавана Нишаву 27 година. Шешко је прије вавојема Жупе Нишавице са својим рођацима Јованом Павловићем дошао у Жупу код ваво Вожа Војвођица, у којег је био ту поче дошао на ваво моти ваво мавишавица (Муселим), који је био у Маврача и вавеје-

као днаје главе српске, на их у нече метуо да воде од обора (швајце). Нешто је био чуо за ове двије главе и они се приуци, да би их дали, те пошто израде кућа, Нешто се прише на рамо свога рођака и кроз прозорчић убије Турчина под огња, а кроз Турчина и Ђола Војводића, на побјегу и повесе ове двије главе и закопа их у Граде Југовице, аше маи. св. Луке. Јоко Војводић при смрти остави аманет својим синовима, да не тражи поште на њима, пошто је знао да је због Турчина нехотично погинуо. После је овог времена то се допало и Киљу Давиду алири их, а за вину сигурност између јунака воје Војводића и Коштића позвао је Драго Андриј Коштић сина Ђокова Пера те му је ијончао сина иок. Бура Драгова барјактара, а после је претио Радоја Бузова Коштића. Ова два братства завада су, па и дан данас у најбољем пријатељству били.

Нешто је посетио 27 глава турских, (називајући заробљених). Између њих било је 14 грађана Немачка, које повојни имали и прегледали на ранима као и читале. 1862 г., кад је ударио Омер паша на Црну Гору, он се одликовао у боју у Поцији (Планиници), где је по великом савјету претом претом Турки, који су бјегали навраг, те их е голим војем у руди зау- ставило и повезало. На броју их је било 7 и сви их повео до у стару (доњу) Поцију, од којих је пет уступно појединачно да их посетио, а два је одвео Киљу Давиду на Церови.

1862 г. Нешто је ишао сам око града не би ли кога посетио и дође у Мршотину у мли, где има два грађанина: Зону и Јаза, оба Јуаре, те их узвати, свеже и поведе код његове куће; није их хтио сјећи, по су цијело лето стојали у Пешчи и ковали му урмети. После је рата И. В. Господар оврети им живот и поведе онет својим кућама у Нишвиљу. У пријеме Киља Давида, Нешто се је први потписао да ће за 15 дана или погинути, или се ранити, или посетиће Турчина, који то и изврши. Трећа дан ранио се и посетио сина Ђола Андријина и још једнога.

1875 г. Нешто се вазавио са цијелом емилијом у Србији, и као арабика имао је чету с којом је напало на турске границе, као на Кратово, где је и посетио неког ову (оштру); и премо цијело Турске пријаше са Ђола М. Мајмунчићем у Црну Гору код И. В. Господара, који их је лијешо прише и обдарио.

1877 г. Нешто но други пут са два своја друга, борећи се на анше мјеста, продре преко Турске и дође на Трештешку главицу у свој батаљон цемивачи. И. В. Господар, знајући заслуге повојникова, нареди му после рата, да цијелу емилију поведе у Црну Гору и дарује му најбољу кућу у Нишвиљу као и земље колико му је потребно било.

Нешто је био један између најбољих јунака пригорских, за то нем му буде вјечита слава!
Лави му приа лемпа!

РАЗЛИЧИТО.

(† Мате Шедовић, бискуп дубровачки, умиро је прошле недјеље у Дубровнику, у 77-ој години свога узорнога живота. Покојник је радио на пољу наше лијене књижевности врло добријем усјељом. О његовој „Робинзонади“ у стиховима критика се најповољније изражава. Његова приповијест „На Добровици Равелинама“, „Тужна Језа“ и „Марија Копаковић“ отеривају дубоког познаваоца народног живота, из кога је познано, као и познанаца чистог народног језика; и за то се у свет читалу, и по их је једном прочитао, опет би их радо читао. Осим тога изучавао је и ботанику, и био је добар познавалац дубровачког оцоро. Тијем својим радом он је заслужо угледео мјесто међу дубровачким књижевницима нашега доба. Пошто је остао бисупом престаје је радати, али је остао ванда народног човјек, те га Дубровник има ранига малати.
Вјечан му покој!

(† Хиполит Тем.) У Паризу умро је 5. тек. мј. један од најумних француских књижевника нашега доба: Тем. Као литерарни, културни и умјетнички историк, био естетик, енолог и енолог Тем се је једнако прославио. Роден се је 21. априла 1828 у Воулерсеу у ардењском департаменту. Изучио школе у Паризу, посветио се је просеури, те је много година учиодевало у разним лицеема француским. Раде својих слободуних из чеда дошло је у књижевни и разним ирвоним и драмским областима, пак је о тога манутио учитељско звање и пресе- ло се у Париз, гдје му се отворио пуно шире поље раду. Ту је о нова учио ирвонне науке, језика и умјетност, те је 1863 постао професором у школи лијечних умјетности. Већ за рана почео се је Тамо чести писати критичких чланака о литерарним умјетничким радња, те је о ара-

меном постао главним заступником нове критичке школе, која је употребила методу природних наука код проудљивања производа умјетности и књижевности. Свој књижевни рад почео је Тамо године 1864 награђени монографом о Тату Лавију, аветивно са путописом из Пиренејим и енологеским радњама о француским енологеским 29 студенца. Године 1864 угледа савјетност негово новјаст Инглешка литература у 4 књиге, дијело, које га је напредно прославило, али му и допјело ирвонор атеиста. Иза тога испово је читава низ енологеских радња о Карлиу, Миљу, о новој и старој енологески, о енологески појашти у Италији и Грчкој, о идеалу умјетности, мноштву амјетасно ара- тичких путописа о Италији, Инглешкој и Нишо земљи. Класични плод његових наука би- јаше његово најзнаменитије дијело „Les Origines de la France Contemporaine“ (од године 1875 до 1886), у ком је признао до сад непознатом методом и јавношћу развитак модерне Француске, а нарочито допјало, да преграт није био случајни вул- ганично орунитив догађај, већ изшудна кон- сегвенција ирвјашних догађаја и орга- ничка посљедица. Ово му је дијело, ирвја- вило етолику у Француској академији, која га је 14. новембра 1878 изабрала својим чланом на мјесто Лемона.

(† Карловица.) Задарски „Српски Глас“ доноси: У суботу примили смо овај телеграм из Карловица: „Одбор јединаје сторице развишио се без усјеља. Услед тога сабор се не ће анше из оствати“. По највиштајима о раду овога одбора до- знала смо најирије, да је др. Илија Вучетић послао изјаву одбору, да не ће доћи на оствата, јер га је уверијело партијар- тов лист. Остали чланови присуцили су на носо, расправљајући најирије изборни закон. Клерикална странка тражила је, да свештенство заступнико за сабор бирају само свештеници. Клерикална др. Максимовић изио је у одбору посредујући пред- лог: да се досадни изборни закон не мијема, али да се бира двадест ирвоних у сабор из свештенничког оствата. На овој ирвјачи тачни споразум се није могло пости- ћи. Као што се види по савјем знацима, ирвонне књишчи најишеу биле ирвонне за остватам.

Тако се сабор не гастаје. До други- јих избора и новог сабора ирвоташће до- ста времена. Срби ирвонсавио ирвон у Угарској утротише те ирвонје у борби за и ирвон „јединственога штатута“, све нас и до сад.

ТЕЛЕГРАМИ „БЕЧКОГ КОР. БИРА“.

ПРИЗ, 6 марта. — Жил Ферн, новонаборни пресједник сената, умро је ушљед болијести од срца, од које је страдао послје атепата од 1888.

ПРИЗ, 7 марта. — Заступничка кућа и сенат одобрили су кредит од 20,000 за сировод Феррија.

РИМ, 8 марта. — Лекер Пачи и Каркарел извешада умро.

ПРИЗ, 8 марта. — „Фигаро“ ирвоташла ситуацију у Дахомеју опасном ушљед великог помера у војени.

БЕЧ, 9 марта. — У рајхерату је изабран Хлумецки за пресједника а Катрајн за потпресједника.

РИМ, 9 марта. — Влада је под- нијсла возумносно извјешће засту- пничкој кући и сенату о стању банка. Извјешће износи велике испривности само у римској банци.

ПРИЗ, 9 марта. — Званично извјешће о стању у Дахомеју демон- стрира из основа нијести о аном стању савитарном окупационе војске.

ПРИЗ, 10 марта. — Леодис и Блодиш ушљед околности ублажујућих осуђеми су ирвон на годину а други на двије тамнице; Вахот на деградацију, пет година тамнице и исплате 750,000. Остали ошуженици су осло- бођеши.

ЦАРИГРАД, 10 марта. — Бивши велики Везир Едем-паша умро.

БНОГРАД, 10 марта. — Кундо- вић је наместоком на министра трго- вине. Алковић је дао оставку. Министар финансије интегит преузео је ми- нистарство јавних радња.

СОФИЈА, 10 марта. — Старе Принца поболнало се, али ваља да се строго држи починања.

ПРИЗ, 11 марта. — Сировод Ферријев најсвечениј, у присуству великог мноштва без икаквог инцидента.

ПЕТРОГРАД, 11 марта. — Го-

мерал Духовски наименован је за гу- бернера Амурског.

РИМ, 11 марта. — Аутопсија посвједочила је, да је Текарел умро од смрти ирвонне.

ПРИЗ, 12 марта. — Заступ- ничка кућа са 314 противу 200 гласо- ва одбила резолюцију, да се распушти.

ФИРЕНЦЕ, 12 марта. — При- сијела је Краљина инглешка Викто- рија, дочекала властима.

МОСКВА, 12 марта. — Умро је Алексејев.

ПРИЗ, 12 марта. — Данас је била ирвја сједница арбитражног суда на рибарске у берингском мору, које је у иптању између Инглешке и Аме- рике.

Одговори Администрације.

Г. Петру Рае одговорићу бискупу Ва- лару. — По Ваши шлол ирвонне Ни од департа- мента ваш лист. Протасту приша г. Петар Галади- чанов и Катер.

ЈАВНА ЗАХВАЛА.

Приликом тешиког удараца, који нас снађе смрћу некога доброг сина, — брата, — шуре, — ћевора

МИХАИЛА,

који се пресели у вјечност у 27-ој години у најсвештем памјету свог млађаног мјаста, велику тугу нашу ублажавало су многобројне изјаве саучешћа, а још анше велики број ирвонних сироводу, који је омаво сјајни и многобројно посеђен био.

Нека је савјем од наше стране велика завла и незаборављиво принаше: г. Митрополиту са прототојаном и свештенством; — узвишенијем осебама; — стра- нијем заступницима; — свој го- споди чинованима и браћи де- тиским грађанима, који нам лич- но изјавише своја саучешћа и тушну свачиност присуством сво- јим увеличаше; — тако исто: Бајцима, Домспрајцима, Вјело- шима, Вегушима, Добралцима, Бездлима и Оршалима, који повојницима ошаваше нам вели- ки губитак; — као и свој господи пријатељима и познаницима из унутрашности и са стране, који позиташе да нам телеграфски и писмено изјаве своје саучешће.

Хвала ова је и г. г. дру Ми- хилићу, дру Машетићу, дру Мод- летићу, дру Тројановићу и дру Симоновићу, који се трудише, не би ли га од смрти забавили.

Цетиње, 9 марта 1893.

Ошаваше:

родитељи Јанко, Крстиво; браћа Вуко, Томо, Илија; сестре Маро Врбица, Стане Пипар, Јаница Ми- хилић; зет Јаван Пипар; свата Мила В. Вулетич и остала родбина.

О Г Л А С.

О овајем оствата се на знаме, да је водато на јавни извонат од имања повој- ног Али бога Муставића водата обрива од уда извонсе се на ријени „Бувар“, такођер и извонне мјеста од једног браш- њаног млина на истој ријени близу „Др- жави“. Сушине воми део мглина у „Цица- ри“ и те волико би коријена по што.

Ово се ирвоташе по народни из. ирв. суда за вимиру његових дугова и заје- питаја „Васијета“. Ко би што волико иу- нити нем се потписаноме обрати. Ко буда за ије имање до 22 априла ов. год. нај- већу суму пошудно, воми ће се у ошаваша оир. суд, у присуству „иравачија“ тасли мити.

Пар. 18 фебруара 1893.

Хоца Карађузовић се себе као нувомоћани Али бегове удвоје од стране дру- тачих „иравачија“.

(3—5)

НА ЗНАЊЕ.

У понедељаник 1-ог марта оти- рам одјо на Цетињу у адвокатној кући г. Мила Мартиновића попу гостивоцицу под именом

„ЛОВЋЕН.“

Умољанам ово моје пријатеље, пошанике и госте, како ондатине тако и са стране, да ме својом по- сјетом удостоје, а на добру послугу и умјекну цијену јавним

Цетиње, 27 фебруара 1893.

С поштованом

Јован Голубовић,
Маћедонац.

(3—3)

О Г Л А С И.

Printemps

NOUVEAUTÉS

Envoi gratis et franco

du catalogue général illustré, renfermant toutes les modes nouvelles pour le HATHON COTE, en vêtements et accessoires.

M. JULES JALZOT & Ce

PARIS

Les Agences de vente de ce catalogue sont établies dans toutes les villes importantes de France et de l'étranger. Les commandes doivent être adressées à la maison mère, 10, rue de la Harpe, Paris.

Купујем пригорске поштаске мар- ке које су употребљавате од пошчиња 2, 3, 6, 7, 10, 15, 25, а такођер и отворена писма (carte postale). За сваку 100 комада мјешовити марика извон по 1 емор. а. пр. Који имају таквијех марика за ирвоташу, воми да на пошду у ирвонорачином (recomptant dirt) писму, за које лу са ирвон поштом и воми пошлати.

Моја адреса: Б. Гостивоцима из село Потова Мирливица из Кијевској губерни Руске.

(1—3)

КУПОВИНА УПОТРЕБЉЕ- НИХ ЦИНОГОРСКИХ БИ.БЕ.Г.

ГЛ. Купујем поштаске билега, отво- рена писма, и то од свако врсте нај- миње 20 комада. Моја је адреса:

M. H. Sant-Denis, à Elneuf.

(2—2)

(Seine Inférieure) — France.

Неповољне употребе циногорске билега аунују се за четврти део номиналне вриједности у гостионици код Кримића на Цетињу.

(3—6)

ПОШТАСКЕ БИ.БЕ.Г.

Са најбољом цијеном купујем сваку велику ирвонну билега: бугарски, српски, ирвонорачки, руски, јушки бугарски са данич, турски, грчки и дошавачки; тако исто стара ирвонна отворена писма, ирвонне, старине, ирвонне воликоје билега. Све ирвонне ошавашу ирвонне и вјаван ирвонне поштаске ирвонне.

Budapest (Hongrie)

A. Weiss

Váci Körút 4.

Commerce de timbres

(11—20)